

รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุม อาคาร ๒ (ตึกอำนวยการ) ชั้น ๓ สถาบันบำราศนราดูร

รายชื่ออนุกรรมการที่มาประชุม

๑. นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค	ประธานอนุกรรมการ
๒. ร้อยตำรวจโท พิเชษฐ์ คุ้มบัณฑิตย์	รองสารวัตรฝ่ายกฎหมายและวินัย กองบังคับการอำนวยการ โรงพยาบาลตำรวจ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓. นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์	นิติกรชำนาญการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	อนุกรรมการ
๔. นายสุเทพ ยิ้มละมุล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้แทนกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ
๕. นายพิเชษฐ์ วงศ์เจียรธนา	นิติกรชำนาญการ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
๖. นายทวีศักดิ์ ทองอ่อน	นิติกรชำนาญการ ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๗. นายชำนาญ ม่วงแดง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ผู้แทนสำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๘. นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๙. นางสาวอังคณา บริสุทธิ์	ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการและ เลขานุการ
๑๐. นางสาวสุทธีณี มโนสมุทร	นิติกรปฏิบัติการ ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่อกรรมการที่ไม่มาประชุม/ติดราชการอื่น

๑. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
๒. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายกฤษณะ ตีระพัฒน์
นิติกร
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒. นางสาวณัฐนรี สติตไพบูลย์	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๓. นายกฤษฎาบัณ ปานไ้	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๔. นางสาวกษมน รัตนพันธ์	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๕. นางสาวจินตนา บุตรชน	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๖. นายพิเชษฐ์ ถิ่นทับไทย	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๗. นางสาวชอุณหัญญา กิจวรรณ	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๘. นางสาวศิริพร กวินธัญสิริ	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๙. นายชัยวัช สุขเศรษฐ์	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๑๐. นายประพันธ์ ชูชะรา	เจ้าพนักงานคอมพิวเตอร์ ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๑๑. นางสาวนิตยา เครือเทศ	นักจัดการงานทั่วไป ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค ประธานการประชุม ได้กล่าวเปิดการประชุม คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ และดำเนินการประชุมตามวาระการประชุม ดังนี้

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ต้องขออภัยไปยังคณะอนุกรรมการทุกท่านที่ไม่ได้เข้าประชุมในครั้งที่ผ่านมานี้เนื่องจากมีภารกิจต้องติดตามท่านอธิบดีไปชี้แจงร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ในครั้งนี้เป็นโอกาสที่เราได้มาประชุมที่สถาบันบำราศนราดูร หากท่านอนุกรรมการท่านใดต้องการเดินทางไปต่างประเทศและมีความจำเป็นต้องฉีดวัคซีน เช่น ไข้เหลือง ไข้กาฬหลังแอ่น ท่านสามารถเดินทางมาฉีดวัคซีนเหล่านั้นได้ที่สถาบันบำราศนราดูร ซึ่งที่นี่มีวัคซีนให้บริการทุกชนิด นอกจากนี้ยังมีแพทย์เฉพาะทางอื่นๆ อีกด้วย

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม และหากมีข้อแก้ไขประการใด สามารถแจ้งมายังฝ่ายเลขานุการเพื่อขอปรับแก้ไขรายงานการประชุมเพิ่มเติมได้

นายพิเชษฐ์ วงศ์เจียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า ขอแก้ไขคำผิดที่นามสกุล จาก “วงศ์เจียรธนา” เป็น “วงศ์เจียรธนา”

มติที่ประชุม มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการแก้ไขให้ถูกต้อง และรับรองรายงานการประชุม

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ที่พาหนะจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พ.ศ. ....

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า วาระที่ ๓ เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการพิจารณาในการประชุมครั้งที่ผ่านมา คือ ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ที่พาหนะจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ได้มีการปรับเนื้อหาบางส่วน ในครั้งนี้จึงขอนำมาพิจารณาเฉพาะในส่วนที่ได้มีมติให้แก้ไข โดยเริ่มจากบทอาศัยอำนาจซึ่งท่านผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้เพิ่มเติมจากมาตรา ๕ เป็น มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ประเด็นต่อมาคือเรื่องวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓ ได้แก่ การแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ที่พาหนะจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ซึ่งแต่เดิมนั้นได้กำหนดวิธีการแจ้งไว้ ๔ วิธี ได้แก่ การแจ้งเป็นหนังสือ การแจ้งทางโทรสาร การแจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และวิธีการอื่นใดที่กรมควบคุมโรคกำหนดเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าวิธีการที่มีความเป็นไปได้และไม่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ได้แก่ การแจ้งเป็นหนังสือ และการแจ้งทางโทรสาร ส่วนการแจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์นั้น คณะกรรมการเห็นว่าในอนาคตการสื่อสารในช่องทางดังกล่าวอาจมีการเพิ่มรูปแบบการสื่อสารมากขึ้น การกำหนดให้แจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียวอาจไม่ครอบคลุมและไม่สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้เปลี่ยนจาก “การแจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์” เป็น “การแจ้งทางการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์” แทน และให้ตัดวิธีการอื่นใดที่กรมควบคุมโรคกำหนดเพิ่มเติมออก ส่วนข้อ ๔ เป็นการแก้ไขถ้อยคำให้ตรงกับข้อ ๓ และตัดคำที่ฟุ่มเฟือยออก และขออนุญาตให้ฝ่ายเลขานุการอ่านข้อ ๔ ที่ได้มีการปรับแก้ถ้อยคำแล้ว

๑. ข้อ ๔ การแจ้งตามข้อ ๓ ให้แจ้งไปยังสถานที่ทำงาน หมายเลขโทรสาร หรือหมายเลขของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือของสถานที่ทำงานของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ สถานที่ทำงาน หมายเลขโทรสาร หรือหมายเลขของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือของสถานที่ทำงานของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในส่วนของข้อนี้ได้มีการปรับแก้ถ้อยคำให้มีความกระชับมากขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๓ ซึ่งในส่วนของคำว่า “ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด” ในการประชุมครั้งที่แล้วคณะกรรมการได้พิจารณาในประเด็นที่ว่า ถ้อยคำดังกล่าวเป็นการกำหนดอำนาจที่เกินกว่าที่กฎหมายแม่บทให้ไว้หรือไม่ ซึ่งได้ข้อสรุปว่า ถ้าเป็นการกำหนดในเรื่องที่จะสร้างภาระให้กับประชาชนเกินสมควร ควรจะกำหนดไว้ในอนุบัญญัติ แต่ถ้าเรื่องใดเป็นการกำหนดเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการไม่เป็นภาระกับประชาชน และเป็นเรื่องที่สามารถเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง เช่น เรื่องสถานที่ทำงานหรือหมายเลขโทรสาร เป็นต้น ก็ให้ออกเป็นประกาศกรม และใช้วิธีการชี้แจงประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ดังนั้น จึงยังคงในส่วนของคำว่า “ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด” ไว้

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พ.ศ. ....

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า มาตรา ๓๙ กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะใดมาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาดเกิดขึ้น ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ (๑) ถึง (๕) ซึ่งในมาตรา ๓๙ นี้ มี ๓ อนุมาตราที่จะต้องออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเป็นการเฉพาะ ในส่วนของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ จะอยู่ในมาตรา ๓๙ (๒) ที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องมาจากมาตรา ๓๙ (๑) ที่กำหนดให้เจ้าของพาหนะแจ้งกำหนด วันเวลา และสถานที่ที่ยานพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และเมื่อเข้ามาแล้ว มาตรา ๓๙ (๒) ก็กำหนดให้เจ้าของพาหนะต้องยื่นเอกสาร อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้มีกฎกระทรวงเดิมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเอกสารแนบท้ายกฎกระทรวงฉบับนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศหรือ IHR ๒๐๐๕ ที่รัฐภาคีทุกประเทศจะต้องดำเนินการตาม เราจึงได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยและใช้ควบคู่กับภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการดำเนินงานของด่านฯ แต่ละด่าน

๑. ชื่อร่าง

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พ.ศ. ....

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒. บทอาศัยอำนาจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้”

๓. ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ๓๐ วันเป็นระยะเวลาเดียวกับที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเรื่องการแจ้งกำหนดวัน เวลาและสถานที่ฯ และฝ่ายเลขานุการได้รับการยืนยันจากผู้ปฏิบัติ คือ สำนักโรคติดต่อทั่วไปแล้วว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ติดขัด เพราะว่าเป็นเรื่องที่เคยได้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ อยู่แล้ว

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔. ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ กรณีมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะใดมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาด เมื่อพาหนะนั้นได้เข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยื่นเอกสาร ต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการของด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้นทันที ดังนี้

(๑) กรณีพาหนะทางน้ำ

(ก) หนังสือสำแดงสุขอนามัยของการเดินทางโดยพาหนะทางน้ำตามแบบ ต. ๓

(ข) หนังสือรับรองการยกเว้นการควบคุมสุขาภิบาลเรือ หรือหนังสือรับรองการควบคุมสุขาภิบาลเรือตามแบบ ต. ๔

(ค) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้าตามแบบ ต. ๕ (กรณีที่บรรจุทุกคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้า)

(ง) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(๒) กรณีพาหนะทางบก

(ก) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้า ตามแบบ ต.๕ (กรณีที่บรรจุทุกคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้า)

(ข) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(ค) รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทาง ตามแบบ ต. ๘

(๓) กรณีพาหนะทางอากาศ

(ก) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้า ตามแบบ ต. ๕ (กรณีที่บรรจุทุกคอนเทนเนอร์/ตู้บรรจุทุกสินค้า)

(ข) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(ค) รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทาง ตามแบบ ต. ๗

กรณีที่พาหนะมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดต่อ ซึ่งได้ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ดำเนินการให้ผู้เดินทางกรอกข้อมูลตามแบบคำถามรายงานด้านสุขภาพของผู้เดินทาง (แบบ ต. ๙) และยื่นเอกสารดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศด้วย

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้วที่สำนักโรคติดต่อทั่วไปได้ขอให้เพิ่มเนื้อหาในร่างกฎกระทรวงเรื่องจากแจ้ง ข้อ ๒/๑ และขอเพิ่มเนื้อหาที่ว่าให้ยานพาหนะทุกลำแจ้งนั้น เห็นว่าในครั้งนี้มีได้มีการปรับเนื้อหาตามที่ได้เสนอ จึงขอสอบถามถึงเหตุผลที่มีได้แก้ไข ทั้งนี้ ขอชี้แจงว่าการแก้ไขดังกล่าวที่มีได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากมีการรับฟังความคิดเห็นแล้วไม่มีการแก้ไข เกรงว่าจะมีการโต้แย้งจากฝั่งผู้เสนอให้แก้ไขได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า เนื่องจากร่างอนุบัญญัติที่ได้นำมาพิจารณาในชั้นอนุกรรมการด้านกฎหมายเป็นร่างอนุบัญญัติที่ผ่านความเห็นชอบในหลักการจากคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติแล้ว หากว่าจะมีการแก้ไขในหลักการของร่างอนุบัญญัติ จะต้องนำเข้าไปให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณาอีกครั้ง เนื่องจากคณะอนุกรรมการชุดนี้ไม่มีอำนาจ ประกอบกับได้เคยนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับท่านผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป (นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ) แล้ว เห็นตรงกันว่าเรื่องนี้ยังมีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่จะบังคับให้ยานพาหนะทุกลำทุกคันต้องยื่นเอกสาร ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปจึงเห็นควรให้คงหลักการตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ หากในภายหลังทางผู้ปฏิบัติมีข้อมูลที่แน่นอนแล้ว จะนำข้อมูลที่ได้ไปเสนอเพื่อให้มีการแก้ไขในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ในเรื่องนี้จะต้องดำเนินการทั้ง ๒ แนวทางควบคู่กัน คือ จะต้องนำเสนอประเด็นปัญหาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และจะต้องนำเสนอประเด็นดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติด้วย

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ดั่งนั้นขอสรุปว่า ในประเด็นที่ผู้แทนสำนักโรคติดต่อเสนอนั้น ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรี เนื่องจากในครั้งแรกที่นำเสนอขึ้นยังไม่มีประเด็นนี้เกิดขึ้น ประกอบกับท่านผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปมีความกังวลว่า การรับฟังความคิดเห็นในครั้งนั้นจัดขึ้นภายหลังจากที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีมติเห็นชอบในหลักการของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ไปแล้ว หากนำเสนอร่างกฎกระทรวงฉบับที่แก้ไขตามความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นซึ่งไม่เป็นตามมติของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ อาจไม่ผ่านการพิจารณาของกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงเห็นควรให้เสนอร่างกฎกระทรวงที่มีหลักการที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเห็นชอบไปก่อน แล้วจะพิจารณาอีกครั้งในชั้นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากในการรับฟังความคิดเห็น เราได้รับฟังแต่ความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน แต่ไม่มีข้อมูลว่าที่ปฏิบัติกันอยู่นั้นมีการแจ้ง หรือยื่นเอกสารมากน้อยเพียงใด

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า เนื่องจากข้อความในมาตรา ๓๙ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการไปจากเนื้อหาพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เดิม คือยังคงมีกรณีมีเหตุอันสมควร ซึ่งมองว่าการจะป้องกันประเทศเราโดยการให้ตรวจยานพาหนะทั้งหมด ก็ถือว่าเป็นเหตุอันสมควร แต่อย่างไรก็ดี ควรนำประเด็นนี้เสนอให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณาและชี้ขาดก่อน เนื่องจากขณะนี้ความคิดเห็นแตกออกเป็น ๒ ฝ่าย หากนำให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทั้งที่ยังเป็น ๒ ความเห็นก็จะเป็นเรื่องยากในการพิจารณาในชั้นนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ชื่อของกฎกระทรวงมีความครอบคลุมกับเนื้อหาของกฎกระทรวง จึงขอเสนอให้เพิ่มเติมเรื่องการตรวจลงไปชื่อของกฎกระทรวง

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ กล่าวว่า ขอเสนอให้มีการแก้ไขข้อความให้ตรงกัน เช่นชื่อใน (๒) (ค) ใช้คำว่า “รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางบก” ส่วนใน (๓) (ค) ใช้คำว่า “รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางอากาศ” อีกประเด็นก็คือ หนังสือสำแดงสุขอนามัยของการเดินทางโดยพาหนะทางน้ำตามแบบ ต. ๓ นั้น ในตัวเอกสารแนบจะใช้คำว่า “เอกสาร” แต่ในร่างประกาศจะใช้คำว่า “หนังสือ” จึงเห็นควรให้ปรับให้ถ้อยคำตรงกัน

นายพิสิษฐ์ วงศ์เหียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า เนื่องจากกฎหมายเป็นภาษาไทย แต่ในทางปฏิบัตินั้นต้องมีการบังคับใช้กับชาวต่างชาติ จึงขอสอบถามว่าจะมีแนวทางในการดำเนินการชี้แจงสำหรับชาวต่างชาติหรือไม่อย่างไร

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ในทางปฏิบัติที่ด่านจะมีแผนผังขั้นตอนการดำเนินงานเป็นภาษาอังกฤษแสดงให้ชาวต่างชาติทราบอยู่แล้ว ที่ผ่านมาก็ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติแต่อย่างใด

นายทวิศักดิ์ ทองอ่อน ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการร่างกฎหมายจะไม่ใช้ “/” ในตัวบทกฎหมาย เห็นควรให้แก้ไขเป็นคำว่า “และ” หรือ “หรือ” แล้วแต่กรณี

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ กรณีมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะใดมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาด เมื่อพาหนะนั้นได้เข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยื่นเอกสารตามแบบท้ายกฎกระทรวง ต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการของด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้นทันที ดังนี้

(๑)กรณีพาหนะทางน้ำ

(ก) รายงานสุขลักษณะของพาหนะทางน้ำตามแบบ ต. ๒

(ข) เอกสารสำแดงสุขอนามัยของการเดินทางโดยพาหนะทางน้ำตามแบบ ต. ๓

(ค) หนังสือรับรองการยกเว้นการควบคุมสุขาภิบาลเรือ หรือหนังสือรับรองการควบคุมสุขาภิบาลเรือตามแบบ ต. ๔

(ง) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้าตามแบบ ต. ๕ (กรณีตู้บรรทุกคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้า)

(จ) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(๒)กรณีพาหนะทางบก

(ก) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้า ตามแบบ ต.๕ (กรณีตู้บรรทุกคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้า)

(ข) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(ค) รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางบก ตามแบบ ต. ๘

(๓)กรณีพาหนะทางอากาศ

(ก) ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้า ตามแบบ ต. ๕ (กรณีตู้บรรทุกคอนเทนเนอร์หรือตู้บรรทุกสินค้า)

(ข) รายชื่อผู้เดินทางตามแบบ ต. ๖

(ค) รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางอากาศ ตามแบบ ต. ๗

กรณีที่พาหนะมาจากท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดต่อซึ่งได้ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะดำเนินการให้ผู้เดินทางกรอกข้อมูลตามแบบคำถามรายงานด้านสุขภาพของผู้เดินทาง (แบบ ต. ๙) และยื่นเอกสารดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศด้วย”

๕. ข้อ ๓ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศได้ตรวจสอบเอกสารที่ได้รับจากเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะครบถ้วนแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศดำเนินการตรวจตราพาหนะ ผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะดังกล่าว หากตรวจตราแล้วไม่พบสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีคำสั่งอนุญาตให้พาหนะนั้นเข้าเทียบท่า จอดเทียบ หรือขนถ่ายสินค้าขึ้นหรือลงได้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่พบสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีคำสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไข ปรับปรุง หรือดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรคติดต่อ หากเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศดำเนินการแทน หรืออาจมีคำสั่งไม่อนุญาตให้พาหนะนั้นเข้าเทียบท่า จอดเทียบ หรือขนถ่ายสินค้าขึ้นหรือลงได้แล้ว แต่กรณี

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ส่วนที่เป็นสีแดงมีที่มาจากมติคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติที่ให้นำเรื่องเกี่ยวกับการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไปเขียนไว้ในอนุบัญญัติที่ออกตามความมาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนคำสั่งแล้วเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อไปดำเนินการแทนและให้ผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทนของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามจำนวนที่จ่ายจริง โดยให้ตัดข้อความที่เป็นสีแดงออก ให้คงเหลือแต่เฉพาะเรื่องการยื่นเอกสารและการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหลังจากการยื่นเอกสาร

นายทวีศักดิ์ ทองอ่อน ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตั้งข้อสังเกต ดังนี้
 ๑. เรื่องบทอาศัยอำนาจตามให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ๒. เรื่องเครื่องหมาย “/” ควรใช้คำว่า “และ” หรือ “หรือ” แทน ๓. ในร่างกฎกระทรวงฉบับนี้เป็นเรื่องการยื่นเอกสาร แต่ในข้อ ๓ วรรคสอง นั้นเห็นว่า น่าจะเป็นประเด็นของมาตรา ๓๙ (๔) ที่ให้ผู้ควบคุมหรือเจ้าของต้องแก้ไขสุขาภิบาลให้ถูกต้อง และกำจัดสิ่งที่เป็นอันตราย จึงเห็นว่าจะนำเรื่องดังกล่าวมากำหนดไว้ในอนุบัญญัติที่เป็นเรื่องของมาตรา ๓๙ (๒) ไม่ได้ ประกอบกับ ในร่างอนุบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดว่าเมื่อยื่นเอกสารแล้วจะมีการสั่งให้ต้องดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่งนั้น เป็นลักษณะของการควบคุมมิใช่การยื่นเอกสาร

นางสาวบรรจงพร ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการแจ้งและยื่นเอกสารแล้ว ท่านต้องเข้าไปตรวจทุกลำหรือไม่ หรือมีหลักเกณฑ์กำหนดหรือไม่ว่ากรณีใดที่จะเข้าไปตรวจ

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ในทางปฏิบัติจะมีเกณฑ์อยู่ว่า จะเข้าไปตรวจก็ต่อเมื่อเป็นยานพาหนะที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดที่เป็นเขตติดโรค แต่ในส่วนของรายละเอียดอื่นๆ ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ เพราะมิใช่ผู้ปฏิบัติ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในกรณีของข้อ ๓ วรรคสอง เป็นกรณีสืบเนื่องจากภายหลังที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับเอกสารและตรวจสอบเอกสารแล้วพบข้อมูลทางด้านสุขภาพของผู้เดินทางว่าอาจป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือพบว่ามีความเสี่ยงที่จะมาภัยยานพาหนะที่อาจเป็นสิ่งติดโรค ซึ่งมีเหตุอันสมควรที่จะต้องเข้าไปตรวจ ทั้งนี้ ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ที่ประชุมได้มีมติให้เพิ่มเติมด้วยว่าหลังจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าไปตรวจแล้วพบหรือไม่พบผู้ป่วยหรือสิ่งติดโรคนั้น จะต้องดำเนินการอย่างไรต่อ โดยในครั้งนั้นก็ยังมีประเด็นโต้แย้งที่เป็นประเด็นเดียวกันกับข้อสังเกตของผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องการยื่นเอกสาร ซึ่งข้อมูลแนวทางการปฏิบัติในปัจจุบันที่ได้มา เป็นข้อมูลจากผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไปซึ่งแต่เดิมไม่มีกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ในการนี้ จึงขอความเห็นจากอนุกรรมการทุกท่านว่าบทบัญญัติในเรื่องนี้ควรอยู่ในอนุบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ หรือควรจะไปกำหนดไว้ในอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๙ (๔) แทน

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ กล่าวว่า ตามที่ท่านเลขานุการ หมายความว่าถ้าเกิดเราเจอสิ่งที่เป็นอันตราย ก็ต้องดูว่าหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายคืออะไร เรามีอำนาจหน้าที่ที่จะกระทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้ ก็กลับไปอ้างอิงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ และเมื่อกลับมาดูเรื่องแบบ ต. ๖ ที่เขียนไว้สำหรับเฉพาะกรณียานพาหนะทางบกและทางอากาศยาน แต่ไม่มีทางเรือ เห็นว่าควรที่จะกำหนดให้ครบสำหรับกรณียานพาหนะทั้ง ๓ ทาง สำหรับประเด็นที่ตรวจเจอและมีเหตุสงสัย เห็นว่าในกฎหมายน่าจะกำหนดให้เจ้าพนักงานหรือแพทย์สามารถเข้าไปจัดการอย่างไรอย่างหนึ่งได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในส่วนของมาตรา ๓๙ ที่จะต้องออกเป็นกฎกระทรวงนั้นแบ่งออกเป็น ๓ เรื่อง ได้แก่ ๑. การแจ้งกำหนดวันเวลา ว่าถ้าจะเข้ามาจะเข้ามาเวลาใด ตานใด ๒. การยื่นเอกสาร ซึ่งปัจจุบันในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะให้ผู้โดยสารกรอกเอกสารก่อนที่จะเข้ามาถึงราชอาณาจักร แล้วผู้ควบคุมยานพาหนะก็จะนำมายื่นให้เจ้าพนักงานที่ด่าน ๓. การห้ามมิให้ผู้ควบคุมหรือเจ้าของพาหนะบุคคลซึ่งยังมิได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ ประกาศให้ผู้ใดต้องได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ ก่อนที่จะเข้ามาในราชอาณาจักร หากพบว่าบุคคลใดไม่มีใบรับรองการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน จะห้ามมิให้ผู้ควบคุมหรือเจ้าของพาหนะพาบุคคลเหล่านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร จึงได้แยกกฎกระทรวงออกเป็น ๓ ฉบับ ทั้งนี้ ในการประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติก็ได้มีการพิจารณาว่าควรจะรวมกฎกระทรวงทั้ง ๓ ฉบับเป็นฉบับเดียวหรือไม่ ซึ่งในครั้งนั้นที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามความเห็นของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าควรแยกกฎกระทรวงออกเป็น ๓ ฉบับ

นายภาคภูมิ ไชยปุระ ผู้แทนสำนักงานประมาณ สอบถามว่า คำสั่งไม่อนุญาตให้นำยานพาหนะเข้าเทียบท่าในตอนท้ายของข้อ ๓ วรรคสองนั้น อาศัยอำนาจจากกฎหมายแม่บทส่วนใด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ตามที่ท่านผู้แทนสำนักงานประมาณสอบถาม นั้น อำนาจดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๙ (๓) กล่าวคือ ถ้าได้มีการเข้าตรวจแล้ว ก็จะมีการห้ามนำพาหนะเข้ามาและห้ามนำยานพาหนะเข้าไปเทียบยานพาหนะนั้นจนกว่าเราจะอนุญาต ซึ่งในส่วนนี้เป็นส่วนขยายของมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) ซึ่งในทางปฏิบัติก็ได้รับการชี้แจงว่า ผู้ปฏิบัติจะเข้าไปดำเนินการตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) ก็ต่อเมื่อได้ตรวจเอกสารและเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะดำเนินการ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากข้อ ๓ ของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้จะเริ่มต้นจากเมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศได้ตรวจสอบเอกสารที่ได้รับจากเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะครบถ้วนแล้ว และมีเหตุอันสมควรให้เข้าไปตรวจนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นการนำแนวทางปฏิบัติที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันมาทำให้เห็นว่ามีเชื่อมโยงกับมาตรา ๓๙ (๒) (๓) และ (๔) อย่างไร

นายภาคภูมิ ไชยปุระ ผู้แทนสำนักงานประมาณ กล่าวว่า เห็นควรเพิ่มเรื่องตรวจลงในชื่อกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและสอดคล้องกับความเห็นของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางสาวบรรสวรงค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า กรณีนี้เป็นเรื่องการห้ามเพื่อกันบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปเนื่องจากเป็นเรื่องที่อันตราย หากว่ายังไม่ได้มีการตรวจหรือการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว คนที่ไม่เกี่ยวข้องก็ไม่ควรเข้าไปที่ตรงนั้น ซึ่งในกรณีที่ตรวจพบ ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่จะห้ามมิให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณนั้น

นายพิสิษฐ์ วงศ์เจริญธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สอบถามว่า ในข้อ ๓ คือเมื่อยื่นเอกสารแล้ว ก็เสร็จกระบวนการใช้หรือไม่ ซึ่งตามเนื้อหาที่กำหนดว่าเมื่อยื่นเอกสารเสร็จแล้ว ก็จะเป็นกระบวนการนอกเหนือจากการยื่นเอกสาร คือ การตรวจ ซึ่งเห็นว่ามันยังไม่สอดคล้องกับชื่อของกฎกระทรวง จึงมีความเห็นพ้องกับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ให้เพิ่มเรื่องการตรวจลงในชื่อของประกาศกระทรวง อีกประเด็นคือในตัวบทใช้คำว่า “ห้าม” แต่ในกฎกระทรวงใช้คำว่า “คำสั่งไม่อนุญาต” จึงขอสอบถามไปยังอนุกรรมการท่านอื่นว่าเห็นควรปรับให้เป็นคำเดียวกันกับในตัวบทคือ “คำสั่งห้าม” หรือไม่

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า เดิมทีมีกฎกระทรวงเดิมเรื่องการแจ้งตามมาตรา ๓๙ (๑) และการยื่นเอกสารตามมาตรา ๓๙ (๒) ซึ่งทั้งสองเรื่องรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน โดยกฎกระทรวงเดิมกำหนดกระบวนการไว้สิ้นสุดอยู่ที่การยื่นเอกสาร ส่วนเรื่องการตรวจนั้นจะกำหนดไว้ในคู่มือการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

นางสาวบรรสวรงค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ตามที่ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ตั้งข้อสังเกตไว้นั้น แม้ว่ากฎหมายแม่บทได้กำหนดไว้แล้ว และไม่มีคามจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้ในกฎกระทรวงอีก แต่ถ้าเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานแล้ว จะมีการกำหนดเพิ่มเติมไว้ในกฎกระทรวงด้วยก็ได้

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ กล่าวว่า เห็นว่าควรจะเขียนโดยรวมเนื้อหาของมาตรา ๓๙ ทั้งมาตราไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียว ทั้งนี้ หากไม่แยกฉบับ และเห็นควรให้กำหนดในส่วนขอบทอาศัยอำนาจด้วยว่า เป็นการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ (๒) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง เพื่อให้เกิดความชัดเจน

นางสาวบรรสวรงค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า เนื่องจากในมาตรา ๓๙ วรรคสอง กำหนดไว้ชัดเจนอยู่แล้วว่ากฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัตินี้เป็นเรื่องของมาตรา ๓๙ (๑) (๒) และ (๕) จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องระบุไปในบทอาศัยอำนาจ

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ขอให้กลับมาพิจารณาในเรื่องการตรวจว่า เห็นควรกำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้หรือไม่

นายทวีศักดิ์ ทองอ่อน ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้ เนื่องจากมาตรา ๓๙ (๓) (๔) นั้นเป็นอำนาจอยู่ในตัวอยู่แล้ว เมื่อได้มีการแจ้งและยื่นเอกสารแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อก็สามารถตรวจโดยใช้อำนาจตามมาตรา (๓) ได้เลย

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า เมื่อพิจารณาแล้ว หากไม่กำหนดลงไป ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน เพราะมาตรา ๓๙ (๓) กำหนดไว้อยู่แล้วว่าเมื่อยื่นเอกสารแล้วก็ให้ตรวจได้ และเมื่อตรวจพบจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อ อย่างไรก็ดี ทางท่านผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ให้ความเห็นว่า หากจะกำหนดลงไปนั้นก็ไม่ได้ขัดกับกฎหมาย และสามารถลือตัวกฎหมายแม่บทลงไปกฎกระทรวงได้ เพื่อความชัดเจนและเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงขอสอบถามทางผู้ปฏิบัติว่าเห็นควรกำหนดให้เป็นอย่างไร

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า เห็นว่าถ้าไม่กำหนดไว้โดยละเอียดในกฎกระทรวง จะกำหนดไว้แต่เพียงว่าภายหลังจากการตรวจสอบเอกสารแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้านต่อไป ได้หรือไม่

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ตามความเห็นของผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไปนั้น หมายความว่า ให้กำหนดว่าภายหลังจากที่ได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว หากมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) ใช่หรือไม่ ซึ่งในส่วนนี้ขอชี้แจงว่า เหตุผลที่นำส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) มากำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้สืบเนื่องจากข้อเสนอของผู้ปฏิบัติงานที่เสนอขึ้นมาว่า การดำเนินการตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) ในปัจจุบันยังไม่มีกำหนดไว้ในกฎหมายว่าต้องปฏิบัติอย่างไร มีเพียงแนวทางในคู่มือเท่านั้น จึงต้องการให้กำหนดเรื่องนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย ดังนั้น ขณะนี้จึงมี ๓ ทางเลือกคือ แนวทางที่ ๑ คือกำหนดไว้ตามเดิมที่เสนอ แนวทางที่ ๒ คือ กำหนดไว้แต่เพียงว่าให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) แนวทางที่ ๓ คือ ไม่กำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) ไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้เลย

นายทวีศักดิ์ ทองอ่อน ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า เห็นควรกำหนดให้ไปปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๔) เมื่อได้มีการมีการตรวจสอบเอกสารแล้ว

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย สรุปว่า ในข้อ ๓ จะใช้วิธีการกำหนดว่า เมื่อได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓ เมื่อได้ตรวจสอบเอกสารที่เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะยื่นครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

๖. ข้อ ๔ แบบเอกสารที่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามข้อ ๒ ให้เป็นไปตามที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

นายพิสิษฐ์ วงศ์เจริญรณา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สอบถามว่า แบบที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้คือแบบ ต. ๑ ถึงแบบ ต. ๙ ใช่หรือไม่

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ตั้งข้อสังเกตว่า ชื่อของแบบตามร่างอนุบัญญัติฉบับนี้กับชื่อตามแบบ ต. ๓ ที่แนบท้ายร่างอนุบัญญัติฉบับดังกล่าวไม่เหมือนกัน

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงบประมาณ สอบถามว่า แบบ ต. ๒ กับ แบบ ต. ๓ แตกต่างกันอย่างไรร
เพราะเท่าที่เห็นตามแบบ ต.๒ จะมีข้อ ๔ ข้อ ๖ และข้อ ๑๐ ที่ไม่มีอยู่ในแบบ ต. ๓

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ถ้ารวมเป็นแบบเดียวกันก็จะได้ไม่เกิดความ
ซับซ้อนและสะดวกในการปฏิบัติทั้งสองฝ่าย

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ สอบถามถึงที่มาของแบบ ต ๒

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า ในการประชุมรับฟังความคิดเห็น
ที่ประชุมเห็นว่า ถ้าจะแนบบแบบฟอร์มต่างๆ ก็ควรจะระบุให้ครบทุกแบบฟอร์ม จึงเสนอให้เพิ่มแบบ ต. ๒ เข้าไป

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ประเด็นคือ แบบฟอร์มของแบบ ต. ๒ นั้น
มีที่มาจากกฎอนามัยระหว่างประเทศหรือว่ากำหนดขึ้นมาเอง

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า มีการใช้อยู่แล้วในปัจจุบัน ไม่ได้มา
ออกแบบใหม่

นายพิสิษฐ์ วงศ์เรียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า แบบ ต. ๒ จะยื่นเข้ามา
ก่อน และแบบ ต. ๓ เป็นเอกสารที่เป็น hard copy เพราะในแบบ ต. ๒ ตอนท้ายเขียนว่า ให้เจ้าของพาหนะหรือ
ผู้ควบคุมพาหนะส่งข้อมูลตามแบบฟอร์มนี้ทางโทรสาร จดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แสดงว่าแบบ ต.๒ จะถูก
ส่งเข้ามาก่อน แล้วจะมีการส่งเอกสารที่เป็น hard copy ที่มีลายเซ็นตัวจริงให้เจ้าหน้าที่อีกที

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความ
รวดเร็ว ขอฝากให้ทางสำนักโรคติดต่อทั่วไป ไปคุยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของแบบฟอร์มต่างๆ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า แบบฟอร์มจะมีสองส่วนถ้าดูจาก IHR
๒๐๐๕ จะมีแบบ ต. ๑ ถึง แบบ ต. ๘ ที่ถูกกำหนดตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ และแบบ ต. ๙ กับ แบบ ต. ๑๐
เป็นแบบที่เรากำหนดขึ้นมาเอง ถ้าทางสำนักโรคติดต่อทั่วไปจะไปหาหรือเรื่องแบบฟอร์มกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ก็ขอฝากให้ดูทั้งสองส่วนนี้ด้วย

นางสาวบรรสวรรณ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า นอกจากเรื่อง
ของแบบฟอร์มที่จะต้องกรอกแล้ว มีเรื่องอื่นที่เป็นประเด็นหรือไม่ เพราะถ้าจะให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความ
รวดเร็ว เรื่องแบบฟอร์มก็สามารถจะผ่านไปได้ เพราะในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ถ้ามีอะไรขาด
หรือเกินก็สามารถตัดออกหรือเพิ่มเติมได้

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป สอบถามว่า เมื่อร่างอนุบัญญัติฉบับดังกล่าวได้
เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว จะให้ทางผู้ปฏิบัติงานเข้าไปอธิบายชี้แจงได้หรือไม่

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า จะมีการเชิญไปให้ข้อมูลอยู่แล้ว
แต่บางครั้งผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนมากเกินไป จึงไม่สามารถเข้าไปชี้แจงได้หมด ดังนั้น ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาหรือ
ข้อเสนอดังนั้น ก็ให้ชี้แจงผ่านทางผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารนำเข้าไปชี้แจงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกทีหนึ่ง

นางสาวบรรสวรรณ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ประเด็นเรื่องของ
แบบฟอร์มต่างๆ ถ้าเกิดว่าเป็นการสร้างภาระให้แก่ประชาชนมากเกินไปก็ให้รวมเข้าเป็นแบบเดียวกันหรือ
ตัดออก แต่ถ้าบางอย่างจำเป็นที่จะต้องมีและถ้าไม่มีจะเป็นการเสียหายก็ให้คงไว้ หรือจะทำตามหลักสากลก็ได้

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๒ ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ....

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ที่มาของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้คือ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศหรือดินแดนที่เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง ซึ่งกำหนดให้ประเทศนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคไข้เหลือง และให้ผู้เดินทางที่มาจากประเทศที่ถูกประกาศเป็นเขตติดโรคไข้เหลืองนั้นจะต้องแสดงเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อนจึงจะให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงได้ออกแบบให้มีการประกาศว่าใครต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค โรคอะไร อย่างไร โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศกระทรวงฯ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ ส่วนการห้ามผู้เดินทางที่ไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเข้ามาในราชอาณาจักรจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ (๕) ในการดำเนินการ กล่าวคือ มิได้เป็นการห้ามผู้เดินทางโดยตรงแต่เป็นการห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมิให้นำผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับวัคซีนเข้ามาในราชอาณาจักร

๑. ชื่อร่าง

“กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ....”

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒. บทอาศัยอำนาจ

“อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้”

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๓. ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔. ข้อ ๒ กรณีที่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะจะนำผู้เดินทางจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรซึ่งมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้น เข้ามาในราชอาณาจักร ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดของผู้เดินทางทุกคนก่อนให้ขึ้นพาหนะ แล้วแจ้งรายชื่อผู้เดินทางที่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ก่อนพาหนะนั้นเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบรายงานรายชื่อผู้เดินทางที่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (แบบ ต. ๑๐) ทำกฎกระทรวงนี้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

(๑) กรณีพาหนะทางน้ำ ให้แจ้งไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๒) กรณีพาหนะทางบก ให้แจ้งไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) กรณีพาหนะทางอากาศ ให้แจ้งไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

นางสาวบรรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ในเรื่องการแจ้งรายชื่อผู้เดินทางที่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ วิธีการแจ้งจะใช้เฉพาะช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เท่านั้นใช่หรือไม่

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า เนื่องจากคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้เห็นชอบในหลักการของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้แล้ว แต่หลังจากที่คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายได้พิจารณาร่างอนุบัญญัติไปหลายฉบับ ก็มีประเด็นเกี่ยวกับเรื่องสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งในส่วนนี้สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ เพราะน่าจะไม่ขัดกับหลักการที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้เห็นชอบมาแล้ว และในชั้นยกร่างกฎกระทรวงฯ ก็ได้มีการนำเอาวิธีปฏิบัติของผู้ปฏิบัติมาพิจารณาประกอบการร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ด้วย

นางสาวบรรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า ประโยคที่ว่า “มีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้น” คำว่า “เกิดขึ้น” ในกฎหมายแม่บทไม่ได้เขียนไว้ การที่นำมาเขียนไว้ในร่างอนุบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์อะไรเป็นพิเศษหรือไม่

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า เป็นการเขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในทางปฏิบัติว่าห้องที่ผู้เดินทางเดินทางมาได้มีโรคระบาดเกิดขึ้น และเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะจะนำผู้เดินทางจากห้องที่นั้นเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ถ้าจะใช้ถ้อยคำตามกฎหมายแม่บทก็สามารถทำได้ ไม่ได้ทำให้การตีความเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น

นางสาวบรรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอให้ตัดคำว่า “เกิดขึ้น” ออกจะได้เป็นไปตามกฎหมายแม่บท และตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓) เสนอให้เพิ่มคำว่า “ล่วงหน้า” ไว้หลังคำว่า “ให้แจ้ง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ใครเป็นคนตรวจสอบเอกสารกรณีพาหนะประเภทเครื่องบินหรือเรือที่มีขนาดใหญ่ เพราะกฎหมายใช้คำว่า ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดของผู้เดินทางทุกคนก่อนให้ขึ้นพาหนะ

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า กรณีของสายการบิน ก่อนที่เครื่องบินจะขึ้นจะมีการแจ้งจากสายการบินดังกล่าวมายังสายการบินสาขาที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยให้ทราบก่อน

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ในทางปฏิบัติเวลาตรวจจะไม่มีปัญหาใช่หรือไม่ เพราะในเครื่องบินลำหนึ่งจะมีคนมาจากหลายห้องที่ มีบางคนเท่านั้นใช่หรือไม่ที่จะได้รับวัคซีนนี้ ก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า กรณีที่ได้มีการประกาศให้ประเทศใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคใช้เหลือทิ้งตามท้องที่การอนามัยโลกได้มีการประกาศ เมื่อผู้เดินทางจากประเทศดังกล่าวมาขอวีซ่าหรือหนังสือเดินทางเพื่อเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องมีการตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคมายื่นอยู่แล้ว แต่ถ้ามีผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหลุดเข้ามาที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ถ้าตามกฎหมายฉบับเดิม เจ้าหน้าที่จะฉีดวัคซีนให้ที่ด่านฯ แต่ถ้าเป็นกฎหมายฉบับใหม่ จะทำการผลักให้กลับออกไป โดยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้พาออกไปตลอดทั้งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วย

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ตามแบบ ต. ๑๐ คำว่า “ผู้เดินทางที่ไม่มีเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่าคนที่ไม่จำเป็นต้องได้รับวัคซีน หรือหมายถึงคนที่กำหนดว่าจำเป็นต้องได้รับวัคซีนแต่ไม่มีเอกสารรับรอง

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า กรณีที่มีผู้เดินทางเดินทางมาจากประเทศที่เป็นเขตติดโรค ถ้าได้รับวัคซีนมาแล้วก็สามารถเข้ามาในราชอาณาจักรได้

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมศุลกากร กล่าวว่า ตามข้อ ๒ ขอเสนอให้ตัดคำว่า “กรณี” ออก เพื่อให้ข้อความกระชับขึ้น และตัดคำว่า “ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ” ออกและใช้คำว่า “ต้อง” แทนเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย สอบถามว่า ถ้าจะเปลี่ยนคำว่า “ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์” เป็นคำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” เพื่อให้มีความหมายที่กว้างขึ้นและสอดคล้องกับร่างกฎกระทรวงหรือร่างประกาศอื่นๆ ที่เปลี่ยนมาใช้คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ เพราะวา ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ก็มีความหมายอยู่ภายใต้คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” อยู่แล้ว

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ในทางปฏิบัติที่ผ่านมามีช่องทางหรือวิธีการแจ้งใดบ้าง ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ LINE หรือ SMS ใช้ได้หรือไม่

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า ในทางปฏิบัติจะใช้ช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือโทรสาร จะไม่ใช่วิธีส่ง SMS เมื่อสายการบินสาขาในประเทศไทยได้รับโทรสารหรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แล้วก็จะพิมพ์ออกมา แล้วนำเอกสารนั้นมาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทราบ

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ประเด็นก็คือ จะแปลความหมายของคำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” กว้างเพียงใด

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” เป็นคำที่มีความหมายกว้าง แต่มีคำที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ คือคำว่า “ระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์อัตโนมัติ” ซึ่งไม่ทราบว่าสามารถใช้ในบริบทนี้ได้หรือไม่ แต่ถ้าหลักการชัดเจนว่าให้แจ้งทาง LINE หรือ Application ได้ ก็จะขอกลับไปตรวจสอบถ้อยคำอีกครั้งหนึ่งก่อน

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค เสนอให้ใช้ถ้อยคำตามเดิมไปก่อน แล้วถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงก็ค่อยปรับทีเดียวทั้งหมด

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอให้ตัดเครื่องหมายวงเล็บออก แล้วเพิ่มคำว่า “ตาม” หน้าคำว่า “แบบ ต. ๑๐”

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย เสนอให้เพิ่มคำว่า “ที่” ตรงด้านหน้าคำว่า “จะ” ของบรรทัดแรก

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๒ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่จะนำผู้เดินทางจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่ามีโรคระบาด เข้ามาในราชอาณาจักร ต้องตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างสรรค์ภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดของผู้เดินทางทุกคนก่อนให้ขึ้นพาหนะ แล้วแจ้งรายชื่อผู้เดินทางที่ได้รับการสร้างสรรค์ภูมิคุ้มกันโรคต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนพาหนะนั้นเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบรายงานรายชื่อผู้เดินทางที่ได้รับการสร้างสรรค์ภูมิคุ้มกันโรค ตามแบบ ต. ๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

(๑) กรณีพาหนะทางน้ำ ให้แจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๒) กรณีพาหนะทางบก ให้แจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) กรณีพาหนะทางอากาศ ให้แจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงก่อนพาหนะนั้นจะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

๕. ข้อ ๓ ผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามข้อ ๒ อาจได้รับการยกเว้นให้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้เดินทางดังกล่าวมีเอกสารรับรองจากแพทย์ผู้ทำการตรวจวินิจฉัยแสดงต่อเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะว่าเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างตั้งครุภ เป็นผู้ที่มิมีอาการแพ้สารโปรตีนจากไข่ขาว เป็นผู้ที่มีอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างให้เคมีบำบัด หรือเป็นผู้ที่มีเหตุผลทางการแพทย์อื่นใดที่ไม่สามารถรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีผู้เดินทางดังกล่าวมีข้อจำกัดทางศาสนา

เมื่อผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งได้เดินทางเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแล้ว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางมารายงานตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อมารับการตรวจในทางการแพทย์ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ผู้เดินทางอยู่ในราชอาณาจักรให้ผู้เดินทางดำเนินการตามแนวทางหรือวิธีการที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ตัวหนังสือสีแดงเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นตามมติที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้เขียนข้อยกเว้นเพิ่มเติม เพราะเนื่องจากในอนาคตอาจมีกรณีอื่นที่ผู้เดินทางอาจได้รับการยกเว้นให้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ทางฝ่ายเลขานุการจึงได้ยกร่างขึ้นมาโดยใช้ข้อความว่า “หรือเป็นผู้ที่มีเหตุผลทางการแพทย์อื่นใดที่ไม่สามารถรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้แล้วแต่กรณี” ส่วนในกรณีข้อ ๓ วรรคสอง มีที่มาจากแนวทางปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินการกับกลุ่มผู้เดินทางที่ได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องมีเอกสารรับรอง แต่อย่างไรก็ดี ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป ว่าบุคคลดังกล่าวควรจะปฏิบัติตัวอย่างไรขณะที่อยู่ภายในราชอาณาจักร ซึ่งในส่วนนี้ไม่สามารถกำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้ได้ เพราะเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและชนิดของโรค ดังนั้น จึงให้เป็นดุลยพินิจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศที่จะให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวว่าจะต้องทำอะไรในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ เสนอให้ตัดคำว่า “กรณี” ออก ทั้งในข้อ ๓ (๑) และ (๒) และได้สอบถามว่า “ข้อจำกัดทางศาสนา” หมายความว่าอย่างไร

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า ขอยกตัวอย่างเช่น วัคซีนที่ทำมาจากสุกรแต่คนที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับสุกร ก็จะได้รับยกเว้นให้ผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรได้ แต่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำหรือแนวทางของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

นายพิสิษฐ์ วงศ์เรียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า ในข้อ ๓ คำว่า “ผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” ถือว่าเป็นประธานของประโยค เมื่อได้รับการยกเว้นแล้วตามข้อ ๓ (๑) และ (๒) ก็ไม่ต้องกล่าวถึงผู้เดินทางซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง ให้ระบุเหตุผลของการยกเว้นได้เลย จึงเสนอให้ตัดคำว่า “ผู้เดินทางดังกล่าว” ออกทั้งในข้อ ๓ (๑) และ (๒)

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น ที่ประชุมขอให้เพิ่มข้อยกเว้นตามข้อ ๓ (๑) ได้แก่ ๑. ผู้ที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑ ปี และ ๒. เจ็บไขข้อจำกัดอื่นที่เป็นปัญหาหากได้รับวัคซีนและให้อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานควบคุมโรคติดต่อให้วินิจฉัยเพิ่มเติมได้

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า กฎอนามัยระหว่างประเทศน่าจะ กำหนดข้อยกเว้นไว้อยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดี จะต้องพิจารณาทางปฏิบัติและบริบทของเราด้วย เพราะที่ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศที่มีขนาดใหญ่บางแห่งก็จะมีแพทย์ประจำอยู่ที่ด่านฯ แต่ด่านฯ โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีแพทย์ ดังนั้น จะต้องพิจารณาดูว่าควรให้อำนาจหน้าที่ไว้แก่ไหน อย่างไร

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ข้อความที่ว่า “หรือเป็นผู้ที่มีเหตุผลทางการแพทย์อื่นใดที่ไม่สามารถรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ แล้วแต่กรณี” ในการประชุมรับฟังความคิดเห็น ต่อร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาและเห็นควรให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจในการวินิจฉัยได้ จึงเสนอให้เพิ่มข้อความว่า “หรือเจ็บไขข้อจำกัดอื่นที่เป็นปัญหาหากได้รับวัคซีนให้อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานโรคติดต่อให้วินิจฉัยเพิ่มเติมได้”

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ข้อความในส่วนนี้ไม่ได้หมายความว่าต้อง มาวินิจฉัยตรงที่หน้าด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ แต่หมายความว่าแพทย์จากประเทศต้นทางของผู้เดินทางได้วินิจฉัยมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่น คนที่จะมาขอวีซ่าเพื่อเข้ามาในประเทศไทยต้องมีเอกสารรับรองโรคไข หลือง แต่ถ้าไม่มีเอกสารรับรองโรคไขเหลืองก็จะเข้าข้อยกเว้นตามข้อนี้ เช่น แพทย์วินิจฉัยว่าไม่สามารถ รับวัคซีนได้เนื่องจากตั้งครรภ์ หรือแพ้โปรตีน หรือมีเหตุผลอื่นที่แพทย์ของประเทศดังกล่าววินิจฉัยว่า ไม่สามารถรับวัคซีนชนิดนี้ได้ ก็จะเข้าข้อยกเว้นในกรณีนี้ ซึ่งเป็นการวินิจฉัยโดยแพทย์ตั้งแต่ประเทศต้นทางไม่ได้ เป็นการวินิจฉัยที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศของประเทศของเรา แต่ทางเราก็มองว่าการกำหนดข้อยกเว้นไว้ เพียง ๔ กรณี จะเป็นการกำหนดกรอบที่แคบเกินไป จึงเปิดช่องให้ในกรณีที่แพทย์ได้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลอื่นที่ไม่ สามารถรับวัคซีนได้เป็นข้อยกเว้นอีกกรณีหนึ่ง

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป สอบถามว่า สามารถเพิ่มกรณีของเด็กอายุ ต่ำกว่า ๑ ปี เป็นข้อยกเว้นได้หรือไม่

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า กรณีดังกล่าวขึ้นอยู่กับเหตุผล ทางวิชาการ ระเบียบปฏิบัติ ข้อตกลงระหว่างประเทศ และบริบทของเรา เพราะการให้ใช้ดุลยพินิจจะมีสองแบบ แบบแรกก็สะดวก แต่อีกแบบหนึ่งอาจจะทำให้หละหลวมได้ถ้าการใช้ดุลยพินิจนั้นไม่เหมาะสม

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓ ผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามข้อ ๒ อาจได้รับการยกเว้นให้เดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักรได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีเอกสารรับรองจากแพทย์ผู้ทำการตรวจวินิจฉัยแสดงต่อเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะว่าเป็นผู้ ที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์ เป็นผู้ที่มีอาการแพ้สารโปรตีนจากไข่ขาว เป็นผู้ที่มีอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างให้เคมีบำบัด หรือเป็นผู้ที่มีเหตุผลทางการแพทย์อื่นใดที่ไม่สามารถรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ได้ แล้วแต่กรณี

(๒) มีข้อจำกัดทางศาสนา

เมื่อผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งได้เดินทางเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแล้ว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางมารายงานตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำ ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อมารับการตรวจในทางการแพทย์ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ผู้เดินทาง อยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้เดินทางดำเนินการตามแนวทางหรือวิธีการที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศกำหนด

๖. ข้อ ๔ เมื่อเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะได้ตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามข้อ ๒ แล้วพบว่าผู้เดินทางซึ่งยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะห้ามผู้เดินทางดังกล่าวขึ้นพาหนะและแจ้งให้ผู้เดินทางดังกล่าวเลื่อนการเดินทางออกไปเพื่อให้ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อนขึ้นพาหนะ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ตามข้อ ๔ เป็นการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการปฏิบัติงาน กล่าวคือ วิธีการปฏิบัติในแบบเดิมนั้น ในกรณีมีผู้เดินทางเดินทางมาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อตรวจสอบแล้วไม่มีเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ทางเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศจะทำการฉีดวัคซีนให้แก่บุคคลนั้นและกักตัวไว้ ๖ วัน เพื่อให้วัคซีนออกฤทธิ์ก่อน ถึงจะให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ แต่วิธีปฏิบัติตามอนุบัญญัติฉบับนี้ ถ้าผู้เดินทางเดินทางมาถึงด่านฯ แล้วไม่มีเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ทางเราจะให้เป็นหน้าที่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่จะห้ามไม่ให้บุคคลนั้นขึ้นพาหนะหรือให้เลื่อนการเดินทางออกไป ซึ่งวิธีนี้ทางผู้ปฏิบัติเห็นว่าจะเป็นการป้องกันไม่ให้โรคติดต่อเข้ามาในราชอาณาจักรได้ดีที่สุด

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ตามข้อ ๔ เป็นเรื่องของการกำหนดให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะห้ามผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคขึ้นพาหนะ แต่เมื่อพิจารณาแล้วกฎหมายแม่บทไม่ได้ให้อำนาจไปถึงขนาดนั้น แต่เป็นเรื่องที่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยอมรับความเสี่ยงในส่วนนี้ ดังนั้น เมื่อไม่มีอำนาจแล้ว ถ้าผู้เดินทางหลุดเข้ามาถึงด่านฯ ก็ต้องให้เจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจสอบ ดูแลฉีดวัคซีนให้ ต้องคิดให้เจ้าหน้าที่ในส่วนนี้ด้วย

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ประเด็นนี้สำคัญ เพราะถ้าเราสามารถสกัดได้ตั้งแต่ก่อนเขาขึ้นพาหนะก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าเขาเดินทางมาถึงด่านฯ แล้วผลักดันให้เขากลับไป เขาก็ลำบาก เราก็ลำบาก

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า อาจจะกำหนดเป็นแนวทางได้ แต่จะไม่มีผลบังคับ

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงบประมาณ กล่าวว่า ตามข้อ ๔ เป็นการกำหนดห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางที่ยังไม่รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้ห้ามไม่ให้ผู้เดินทางขึ้นพาหนะ คือเป็นการห้ามในราชอาณาจักร ไม่ได้ห้ามตั้งแต่ประเทศต้นทาง

นายสุเทพ ยิ้มละมุล ผู้แทนกรมปศุสัตว์ กล่าวว่า ตามข้อ ๔ เสนอให้ใช้ข้อความว่า “ผู้เดินทางซึ่งยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามข้อ ๒ ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางดังกล่าวขึ้นพาหนะเข้ามาในราชอาณาจักรและแจ้งให้ผู้เดินทางดังกล่าวเลื่อนการเดินทางออกไปเพื่อให้ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อนขึ้นพาหนะ” และเสนอให้ตัดคำว่า “และแจ้งให้ผู้เดินทางดังกล่าวเลื่อนการเดินทางออกไปเพื่อให้ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อนขึ้นพาหนะ” ออก

นายพิสิษฐ์ วงศ์เกียรติธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า ขั้นตอนที่เราจะบังคับเขาได้คือเขาต้องบินเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งต้องตรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพราะประเทศต้นทางอาจจะไม่มีการตรวจสอบการจะบังคับให้ตรวจสอบตั้งแต่ที่ประเทศต้นทางจะทำได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า การดำเนินการจะมีเพียงที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ (๕) ซึ่งกฎหมายเดิมไม่ได้มีความชัดเจนขนาดนี้ แต่จะเป็นการใช้ช่องทางการประกาศให้ประเทศนั้นๆ เป็นเขตติดโรค เช่น โรคไข้เหลือง มีประเทศที่ได้รับการประกาศให้เป็นเขตติดโรคทั้งหมด ๔๕ ประเทศ เมื่อได้มีการประกาศแล้วก็จะมีข้อห้ามมิให้เจ้าของพาหนะนำบุคคลที่ยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเข้ามาในประเทศ ซึ่งเราก็จะมีการทำความเข้าใจร่วมกับกรมการกงสุลของกระทรวงการต่างประเทศในการขอวีซ่า ถ้าบุคคลใดที่มาจาก ๔๕ ประเทศนี้มาขอวีซ่าเพื่อเข้ามาในประเทศของเรา จะต้องมีการรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อน จึงจะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศได้

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงานประมาณ กล่าวว่า ในทางปฏิบัติ ถ้าได้กำหนดว่าโรคไข้เหลือง ต้องได้รับวัคซีน ทางสายการบินจะตรวจให้ตั้งแต่ต้นทางเลยหรือไม่

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า มีการตรวจตั้งแต่ต้นทาง เพราะประเทศเรากำหนดเงื่อนไขไว้อย่างนี้ ถ้าจะขออนุญาตเดินทางเข้ามาในประเทศของเรา ก็ต้องทำตามเงื่อนไขที่ประเทศของเรากำหนดไว้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในทางปฏิบัติกรณีด้านทางอากาศจะไม่มีปัญหา แต่จะมีปัญหากรณีด้านทางบก เช่น ผู้เดินทางซึ่งเป็นคนที่มาจากประเทศที่เป็นเขตติดโรคเดินทางมาถึงด่านแม่สายแล้วไม่มีหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค แต่ได้ผ่านพรมแดนทางบกข้ามประเทศพม่ามา ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะฉีดวัคซีนแล้วกักตัวไว้จนกว่าวัคซีนนั้นจะออกฤทธิ์เพื่อให้ป้องกันโรคได้ถึงให้เข้ามาในประเทศได้ ส่วนวิธีการกักตัวนั้นมีหลากหลายวิธี

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า การห้ามผู้เดินทางขึ้นพาหนะหรือเลื่อนการเดินทาง บางครั้งในเรื่องการได้รับฉีดวัคซีนประเทศของเราอาจจะกำหนดว่าโรคไข้เหลืองต้องได้รับวัคซีน แต่ถ้าผู้เดินทางเพียงแค่ว่าจะเดินทางมาเพื่อเปลี่ยนเครื่องบินหรือเรือที่ประเทศของเราเพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศพม่า ซึ่งถ้าประเทศพม่าไม่ได้กำหนดให้โรคไข้เหลืองต้องได้รับวัคซีนก็อาจทำให้ผู้เดินทางดังกล่าวไม่สามารถที่จะขึ้นเครื่องบินที่ประเทศของเราเพื่อเปลี่ยนเครื่องไปยังประเทศพม่าได้เลยซึ่งทำให้เขาไม่สามารถเดินทางต่อไปได้

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะได้ตรวจสอบเอกสารรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามข้อ ๒ แล้วพบว่าผู้เดินทางซึ่งยังไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร

๗. ข้อ ๕ หากปรากฏในภายหลังว่าผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเดินทางมากับพาหนะมาจนถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้รับผิดชอบนำผู้เดินทางดังกล่าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ที่ผ่านมากในทางปฏิบัติดำเนินการตามข้อ ๕ หรือไม่

นางปิ่นนภ นรเศรษฐพันธ์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป ชี้แจงว่า ที่ผ่านมากจะฉีดวัคซีนและให้ผู้เดินทางเป็นคนเสียค่าใช้จ่ายเอง

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ที่ได้เพิ่มข้อ ๕ ขึ้นมานั้น เนื่องจากตอนที่นำร่างกฎกระทรวงฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ก็ได้มีการยกเอาพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาพิจารณาประกอบด้วย เพราะพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ สามารถให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองวินิจฉัยและถ้าพบว่าบุคคลใดยังไม่ได้รับวัคซีน แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองก็มีอำนาจส่งผู้นั้นกลับประเทศได้ ดังนั้น เมื่อเห็นช่องกฎหมายในส่วนนี้ จึงเสนอว่าถ้าจะเขียนกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็คือผลักให้ผู้ที่ยังไม่ได้รับวัคซีนออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ตามอนุบัญญัติฉบับนี้ภาระจะตกไปอยู่กับเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ไม่ใช่แพทย์เหมือนในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เช่น เมื่อแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองได้วินิจฉัยแล้วพบว่ายังไม่ได้รับวัคซีน คนที่จะนำผู้ที่ยังไม่ได้รับวัคซีนออกไปก็คือเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ เป็นต้น

นายพิสิษฐ์ วงศ์เกียรติกร ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า หมายความว่าเป็นการอาศัยอำนาจตามกฎหมายตรวจคนเข้าเมือง แต่ยังคงไม่เข้าใจว่าในส่วนที่ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้รับผิดชอบนำผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรนั้นอาศัยอำนาจตามมาตราใดของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า หลักการและวิธีคิดที่ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับวัคซีนออกไปนั้นอยู่ในมาตรา ๓๙ ซึ่งเป็นเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ตอนนี้ และมาตรา ๔๑ กรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะ ให้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ จึงเป็นที่มาของข้อ ๕ กล่าวคือ บุคคลที่จะนำผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับวัคซีนออกไปจะต้องเป็นเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ซึ่งตามกฎหมายฉบับเดิมเมื่อผู้เดินทางที่ยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนมาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศก็ให้ดำเนินการฉีดวัคซีนก่อนถึงให้เข้ามาในประเทศไทยได้ ดังนั้น เมื่อมีการยกร่างกฎหมายใหม่ จึงได้ศึกษากฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่ามีกฎหมายคนเข้าเมืองที่ให้อำนาจแพทย์ตรวจคนเข้าเมืองที่จะห้ามผู้เดินทางที่ยังไม่ได้ฉีดวัคซีนเข้าประเทศได้ แต่อนุบัญญัติฉบับนี้จะบังคับเฉพาะเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ซึ่งในทางปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติจะทำงานประสานกับแพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

มติที่ประชุม เห็นชอบ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

กำหนดประชุมครั้งถัดไป เมื่อได้กำหนดการที่แน่นอนแล้วฝ่ายเลขานุการจะแจ้งให้คณะกรรมการทุกท่านทราบต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

ผู้สรุปรายงานประชุม นายกฤษฎาบัณ ปานโก้
นายพิเชษฐ์ ถิ่นทับไทย

ผู้ตรวจรายงานการประชุม นางสาวสุทธินีย์ มโนสมุทร